

ปัจจัยในการสอนที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
Teaching Factors Related to Happy Learning of Nakhon Pathom
Rajabhat University Students

ฉัตรประมนต์ ภูติจันทร์*, วัลลภา วิชยะวงศ์** และ จันจิราภรณ์ ปานยินดี***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยในการสอนที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2) ศึกษาปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 383 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นำเสนอผลการวิจัยในรูปบรรยายเชิงพรรณนา ตารางแผนภาพ และมีคำบรรยายประกอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51
2. ปัจจัยในการสอนกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .411 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .399 รองลงมา คือ สิ่งสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .322 และคุณลักษณะของผู้สอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .297 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัจจัยในการสอน, การเรียนรู้อย่างมีความสุข

*อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม,
Ph.D. (Economics) chatpramon@gmail.com

**อาจารย์ประจำโปรแกรมศึกษาระหว่างประเทศคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

***อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Abstract

The objectives of this research were 1) to study happy learning level of Nakhon Pathom Rajabhat University Students; and 2) teaching factors related to happy learning of Nakhon Pathom Rajabhat University Students. The sample were 383 students including freshmen, sophomores and juniors of Nakhon Pathom Rajabhat University in the second semester of the academic year 2011. The Questionnaire was used as the tool for data collection. The data was analyzed in term of frequency, percentage, means, standard deviation and correlation coefficient.

The results from the study indicated that:

1. The happy learning of Nakhon Pathom Rajabhat University's students was at the high level ($M = 3.82$, $S.D = 0.51$).
2. Teaching factors statistically related to happy learning of Nakhon Pathom Rajabhat University students at the moderate level ($r=.411$) with the statistical significance at .01 level. Teaching factors arranged from the highest to lowest levels were as follows: teaching process ($r=.399$), facilitation ($r = .322$) and characteristics of lecturers ($r = .297$).

Keyword: Teaching Factors, Happy Learning

1. บทนำ

วิสัยทัศน์ปี 2559 ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียน และมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษา ระดับนานาชาติ โดยมีจุดเน้นเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีศักยภาพ ตรงตามความต้องการของสังคมมีความสามารถ คิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบมีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์องค์การเชิงรุก และกลยุทธ์การเงินรวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน และการวิจัยเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นมหาวิทยาลัยต่างๆ จึงมุ่งผลิตบัณฑิตที่มี

คุณภาพที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556 : ออนไลน์) โดยกำหนดเป็นพันธกิจของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจากงานวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา มี 3 ปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านอาจารย์ ได้แก่ ตัวแปรรูปแบบการสอน และสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านสื่อการเรียน ได้แก่ ตัวแปรเอกสารประกอบการเรียน และแบบฝึกทักษะและ 3) ปัจจัยด้านตนเอง ได้แก่ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนรู้ (พรรณทิพา คำพรหม, 2551: 91) นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาประกอบด้วย ปัจจัยระดับนักศึกษา ได้แก่ เป้าหมายในการเรียนรู้ เจตคติต่อการเรียนรู้ ส่วนปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน คุณภาพการสอนของอาจารย์ตามการรับรู้ของนักศึกษา และความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน (นันทวัน ทองพิทักษ์ และเสาวลักษณ์ ภูสมสาย, 2551 : 62) ในขณะที่การเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาเน้นที่การทำความเข้าใจนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนาองค์ความรู้ความแตกต่างของวิธีการเรียนการสอนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่นักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความเครียดจากการเรียน แต่ละบุคคลอาจมีระดับความเครียด หรือความทุกข์ในการเรียนที่แตกต่างกันแล้วแต่พื้นฐานและกระบวนการปรับตัวของแต่ละบุคคล บางคนก็ต้องพักการเรียน ลาออกกลางคัน หรือที่รุนแรงถึงขั้นทำร้ายตนเองถึงแก่ชีวิต เพราะขาดความสุขในการเรียน (ปีมาทองสม, 2554 : 90) ดังนั้นคณะผู้วิจัยเห็นว่าปัจจัยในการสอนที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์ และประสบการณ์นี้เป็นเหตุให้เกิดความรู้และพฤติกรรมของบุคคลโดยเกิดขึ้นจากความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ (Woolfolk, 2001: 204-205) การเรียนรู้อย่างมีความสุข หมายถึง สภาพของการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีอิสระ ยอมรับความแตกต่างของบุคคล มีหลากหลายในวิธีการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์แห่งความสำเร็จ และได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ซึ่งมีแนวทางสำคัญ คือบทเรียนต้องเป็นเรื่องใกล้ตัว มีความหมาย มีประโยชน์ กิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความหลากหลายสื่อการเรียนต้องน่าสนใจ การประเมินผลมุ่งเน้นตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนต้องแสดงออกอย่างนุ่มนวล เป็นมิตร มีเมตตา อบอุ่น เข้าใจและยอมรับกันและกัน ให้กำลังใจและเกื้อกูลกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 31-32)

ปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ที่มีความสุข ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร มีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม เนื้อหาสาระวิชาทันสมัย เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับความต้องการกับผู้เรียนและความต้องการของสังคม การจัดการเรียนมีความเหมาะสม มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการศึกษาด้วยตนเอง ทักษะการคิดวิเคราะห์ และมีทักษะในการสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม 2) ลักษณะของผู้สอน มีความรู้เป็นอย่างดีในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน เลือกใช้วิธีสอนหลายๆ แบบอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ให้กำลังใจและชมเชยเมื่อผู้เรียนตั้งใจเรียนได้ดี ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการเข้าพบเพื่อปรึกษาเรื่องต่างๆ กระตือรือร้นหาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้เรียนอยู่เสมอ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และแนะนำแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า 3) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีขนาดและลักษณะของห้องเรียนเหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพห้องเรียนไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ห้องเรียนมีโสตทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ผู้เรียนได้รับความสะดวกในการเรียนในห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์และโสตทัศนูปกรณ์ที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ การให้บริการด้านคอมพิวเตอร์เพียงพอ บริการให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนทำรายงานและทบทวนอย่างเพียงพอ และสถานที่พักผ่อนและสังสรรค์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอย่างเพียงพอ (ศศิธร สิทธิพรหม, 2548 : 130-142)

ดังนั้นปัจจัยในการสอนที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ที่มีความสุขสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอน ปัจจัยด้านกระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนที่ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีความสุข

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร หรือผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 9,494 คน (สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2555: ออนไลน์) เหตุผลที่เลือกผู้ให้ข้อมูลเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชั้นปีที่ 1-3 เนื่องจากศึกษาปัจจัยในการสอนที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ที่มีความสุข นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 กำลังเรียนอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ฝึกงานในสถานประกอบการต่างๆ อาจจะทำให้การให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนได้ ประกอบกับการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ยาก

3.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973 : 125) ซึ่งกำหนดให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรยามาเน่

$$n = \frac{N}{1+(Ne^2)}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

$$\text{แทนค่าในสูตร } n = \frac{9,494}{1+9,494(0.05)^2}$$

$$n = 383 \text{ คน}$$

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน

ขั้นที่ 2 คำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปี โดยใช้สูตร

$$n_i = \frac{N_i n}{N}$$

โดยที่ n_i = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ i

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N_i = ขนาดของกลุ่มประชากรในชั้นที่ i

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	4,201	169
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	3,167	128
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	2,126	86
รวมทั้งหมด	9,494	383

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา เกรดเฉลี่ย ข้อคำถามมีจำนวน 4 ข้อ โดยสร้างเป็นข้อคำถามลักษณะให้เลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามจากแพรวพรรณ พิเศษ (2547 : 150-51) ข้อคำถามมีจำนวน 20 ข้อ โดยสร้างเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการสอน ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามจากศศิธร สิทธิพรหม (2548 : 130-142) ข้อคำถามมีจำนวน 30 ข้อ โดยสร้างเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ระดับจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 ท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข และปัจจัยในการสอน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ โดยที่ข้อคำถามนั้นผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วย 2 ใน 3

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาทำลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และทดสอบความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.85 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2555 ถึงเดือนมีนาคม 2555 โดยรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 383 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ใช้ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์ปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์กับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4. ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการนำเสนอ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิงจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 64.75 และเป็นเพศชาย จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 71.02 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.98 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.36 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.39 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 37.08 รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 37.08 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 26.37 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.15 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.00 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 เกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.39 และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ในการวิเคราะห์ระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมพบว่าระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ยินดีที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีความเต็มใจทำงานที่อาจารย์มอบหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และร่วมยินดีกับผู้อื่นที่ได้รับคะแนนดีกว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 แต่ข้อที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้าย คือ ชอบค้นหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากที่อาจารย์สอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

การเรียนรู้อย่างมีความสุข	Mean	S.D.	แปลผล
ข้าพเจ้ายินดีที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ	4.36	0.63	มากที่สุด
ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่อาจารย์มอบหมาย	4.26	0.61	มากที่สุด
ข้าพเจ้าร่วมยินดีกับผู้อื่นที่ได้รับคะแนนดีกว่าข้าพเจ้า	4.23	0.69	มากที่สุด
ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับสิ่งที่อาจารย์สอนในทุกเรื่อง	4.10	0.62	มาก
ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนในชั้นเรียนได้	4.10	0.72	มาก
ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน	4.09	0.71	มาก
ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนได้	3.92	2.10	มาก
ข้าพเจ้าเอาใจใส่ต่อทุกวิชาที่เรียน	3.86	0.71	มาก
ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่เรียนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	3.87	0.78	มาก
ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการเรียนทุกวิชา	3.81	0.71	มาก
ข้าพเจ้าทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้	3.77	0.72	มาก
ข้าพเจ้ามาถึงห้องเรียนก่อนเสมอ	3.76	0.91	มาก
เพื่อน ๆ ยอมรับความคิดของข้าพเจ้า	3.71	0.76	มาก
ข้าพเจ้าพอใจในผลการเรียน	3.68	0.82	มาก
เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ๆ ข้าพเจ้าสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้	3.57	0.77	มาก
ข้าพเจ้าชอบทุกวิชาที่เรียน	3.56	0.76	มาก
ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็น	3.40	0.84	ปานกลาง
ข้าพเจ้าทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาอย่างสม่ำเสมอ	3.33	0.82	ปานกลาง
ข้าพเจ้าชอบค้นหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากที่อาจารย์สอน	3.26	0.84	ปานกลาง
รวม	3.82	0.51	มาก

ส่วนที่ 3 ปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ปัจจัยในการสอนกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .411 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .399 รองลงมา คือ สิ่งสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .322 และคุณลักษณะของผู้สอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .297 ตามลำดับ

นอกจากนี้ปัจจัยในการสอนแต่ละปัจจัยยังมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ภาระงานการเรียนการสอนกับสิ่งสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .743 รองลงมา คือ คุณลักษณะของผู้สอนกับภาระงานการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 และคุณลักษณะของผู้สอนกับสิ่งสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .401

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการสอนกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ตัวแปร	คุณลักษณะของผู้สอน	ภาระงานการเรียนการสอน	สิ่งสนับสนุน	การเรียนรู้อย่างมีความสุข
คุณลักษณะของผู้สอน	-	.471**	.401**	.297**
ภาระงานการเรียนการสอน	-	-	.743**	.399**
สิ่งสนับสนุน	-	-	-	.332**
รวมปัจจัยในการสอน	-	-	-	.411**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการสอนกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 เมื่อพิจารณา รายข้อ ข้อที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ยินดีที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีความเต็มใจทำงานที่อาจารย์มอบหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 และร่วมยินดีกับผู้อื่นที่ได้รับคะแนนดีกว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 แต่ข้อที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้าย คือ ชอบค้นหาความรู้เพิ่มเติมหลังจากที่อาจารย์สอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวัน ทองพิทักษ์ และเสาวลักษณ์ ภูสมสาย. (2551). พรรณทิพาคำพรหม. (2551) และแพรวพรรณ พิเศษ. (2547).

ในการศึกษาปัจจัยในการสอนกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .411 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยในการสอนที่มีความสัมพันธ์สูงสุดได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .399 รองลงมา คือ สิ่งสนับสนุนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .322 และคุณลักษณะของผู้สอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .297 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปัจจัยการสอนแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สอนที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลาในการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .232 รองลงมา คือ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกันมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .231 และผู้สอนมีน้ำเสียงดังฟังชัดจนทั่วถึงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .218 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับปัจจัยด้านกระบวนการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์สูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ สอนให้สามารถถ่ายโอนความรู้จากความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .322 รองลงมา คือ จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .315 และเนื้อหาสาระวิชาทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงของโลกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .310 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนที่มีความสัมพันธ์สูงสุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ สภาพห้องเรียนในขณะที่เรียนไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอกมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .291 รองลงมา คือ มีการบริการด้านคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .288 และมีหนังสือ ตำราที่ทันสมัยให้ยืมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .273 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร สิทธิพรหม. (2548). ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการสอนด้านกระบวนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุน และคุณลักษณะของผู้สอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้ที่นำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขจึงควรมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาสามารถถ่ายโอนความรู้จากความรู้เดิมไปสู่ความรู้ใหม่ และจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การมอบหมายให้นักศึกษาทำโครงการ โดยนำความรู้ที่ได้จากรายวิชาและการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มาเสนอวิธีการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งควรมีการปรับปรุงเนื้อหาสาระวิชาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

2. ควรสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ได้แก่ สภาพห้องเรียน ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก มีการบริการด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเพียงพอ และมีหนังสือ ตำราที่ทันสมัย รวมทั้งจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนให้มีสภาพพร้อมใช้งาน เช่น ไมโครโฟน เครื่องโปรเจคเตอร์

3. ควรพัฒนาคุณลักษณะผู้สอน ได้แก่ ความตรงต่อเวลาในการสอน ปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน มีน้ำเสียงดังฟังชัดจนทั่วถึง และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตนอกเหนือจากวิชาที่เรียน

4. ควรพัฒนาสื่อการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และหรือคุณลักษณะของผู้สอน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอนที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยดังกล่าวศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ศึกษาหากมีการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 และศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ก็อาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างจากเดิม

2. ความแตกต่างของคุณลักษณะส่วนบุคคล อาจเป็นปัจจัยแทรกซ้อนที่ทำให้เกิดความแตกต่างกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้ที่สนใจอาจต่อยอดการศึกษาไปยังประเด็นดังกล่าว

3. การศึกษาดังกล่าวเจาะจงไปที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้ที่สนใจจะนำไปศึกษายังสถาบันอื่นๆ ก็อาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

- นันทวัน ทองพิทักษ์ และเสาวลักษณ์ ภูสมสาย. (2551). รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาระดับความสุขในการเรียนรู้จากการเสริมสร้างพลังสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปัทมา ทองสม. (2554, มกราคม-เมษายน). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. การพยาบาลและการศึกษา, 4(1), 88-111.
- พรรณทิพา คำพรหม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับชั้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิจัยการศึกษา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แพรวพรรณ พิเศษ. (2547). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิจัยการศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิธร สิทธิพรหม. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ก้าวสู่สหัสวรรษใหม่เด็กไทยเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559). ค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2556. จาก http://www.mua.go.th/~bpp/developplan/download/higher_edu_plan/PlanHEdu11_2555-2559.pdf.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2555). สถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ปี 2554. ค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2555. จาก http://ac.npru.ac.th/form/1321517924_353986.pdf.
- Woolfolk, A. E. (2001). *Educational Psychology*. 8th Ed. Bonton : Allyn and Bacon.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. 3rd Ed. New York: Harper and Row.